

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966628720/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

bladet påskriften: »Foræret af L. R. Tuxen (H. A. Brorsons Datterdattersøn). A. 34.« Herudfra antager Arnholtz*), at de i dette eksemplar tilførte melodiangivelser m. m. er udslag af den brorsonske slægtstradition. Dette lader sig dog næppe opretholde. På titelbladet står der nemlig: »Niels Bønnelycke D. 27. Decembr. 1782« (nedenunder igen: »Niels Bønnelycke«). Denne mand, som formentlig er præsten Niels Bønnelycke (1756—1826), fra 1789 sognepræst i Jerne-Skads, har altså ejet bogen før Tuxen, der levede 1810—75; han hørte ikke til Brorsons slægt, og der er altså ikke tale om et arvet familieeksemplar. Nederst på titelbladet står: »P. G. Thorsen. 18. Avg. 1839«. Hermed kan der dog sikkert ikke være tale om en ejermand forud for Tuxen.***) Men i hvert fald måtte antagelsen af en brorsonsk meloditrådition komme til at hvile på Tuxen alene. Hans mormoder, justitsrådinde Fogtmano, kunne, som vi har set, ikke skaffe melodierne til veje; men hermed menes åbenbart noderne. Selv siger han***), at »Melodierne for største Deelen ere gaaede i Glemme«; men nogle har altså dog været husket, og dette bevidner A. W. Brorson jo for sit eget vedkommende om »nogle meget faa«. Da det kun er 3 (4), som er skrevet til

*) Anf. skr. s. 69 flg.

**) Det drejer sig her om, hvad de 2 påtegninger: »Foræret af L. R. Tuxen ... A. 34« på forsatsbladet og: »P. G. Thorsen. 18. Avg. 1839« på titelbladet indeholder i forhold til hinanden. Umiddelbart er man tilbøjelig til at førså den første om en forering til Universitetsbiblioteket, og var dette rigtigt, måtte Thorsen have ejet bogen før Tuxen, når det er Tuxen, som forærer den. Men så er det »A. 34«. Universitetsbiblioteket oplyser, at det ikke er en bibliotekssignatur, og der synes så kun at være én mulighed, at det betyder »Anno 1834«. I så fald kan der ikke være tale om en forering til biblioteket, når vi af den anden påtegning ser, at P. G. Thorsen ejede bogen 1839; det må være ham, der har fået den foræret af Tuxen. Begge påtegninger viser også hans håndskrift. Men hvorfor skrev han »18. Avg. 1839« under sit navn, når han havde ejet bogen i 5 år? Jo, man må huske, at Thorsen er den kendte biblioteksmand, som var kryttet til Universitetsbiblioteket 1833-80. Det kunne jo være naturligt, at han lod en bog, han ejede, overgå til biblioteket, når han fra sin gerning vidste, at dette manglede den, og — ifølge en af Albert Fabricius Fremst formodning — skulle han så ved den lejlighed have skrevet sit navn og overleveringsdatoen på. Ganske vist er det normalt jo, at sådan en navnepåtegning angiver den dag, da man får bogen, ikke den, da man skiller sig af med den. Men når man får set rigtig efter, opdager man, at påtegningen står i forbindelse med det sædvanlige »B. U. H.« (Bibliotheca Universitatis Hafniensis), som er skrevet på titelbladet, så der kommer til at stå: »B. U. H. / P. G. Thorsen. 18. Avg. 1839«. Således forbundet betyder det jo ganske naturligt, at biblioteket under denne dato har fået bogen af ham.

***) Anf. skr. s. XXIV.